

[Westerby.]

dette synspunkt nøjagtigt at gennemgå, om det vil være muligt at løse de nuværende opgaver lige så godt som nu, men billigere. Jeg vil anse det for meget vigtigt, at sådanne udvalg bliver sammensat af folk udefra, som ikke sidder i administrationen, og som har både praktisk og politisk indsigt, og som virkelig er kapaciteter. Man kunne begynde med 2-3 styrelser, lade rationaliseringsudvalgene inspirere hinanden og se, hvad der kan komme ud af det ud fra den betragtning, om det offentlige kan løse sine opgaver lige så godt som nu, men billigere. Altså, jeg vil gerne henstille til den høje regering, at man prøver langsigtet at lave en slags udgiftspolitik gående i retning af at gennemføre besparelser.

Denne besparelsesdiskussion, vi har haft på det sidste i det høje ting, har ikke været realistisk. Det har ikke været realistisk at løse den økonomiske situation, vi er i nu, ved at sige: offentlige besparelser. Vi kan ikke i løbet af en enkelt uge eller enkelte uger i en akut situation pludselig og uden virkelige overvejelser løse de store problemer, som vi nu har løst gennem skatter og afgiftslove, gennem offentlige besparelser. Det lader sig ikke gøre. Det lader sig kun gøre gennem en langsigtet udgiftspolitik og ikke gennem noget som helst andet. Derfor har det været nødvendigt, at vi i det høje ting har søgt gennemført en række skatter og afgiftslove for at skabe samfundsøkonomisk ligevægt, som også skal bidrage til, at vi ikke stilles i den tvangssituation at måtte skære ned på de offentlige investeringer på områder, hvor de virkelig er nyttige og gavnlige.

Jeg tror i det hele taget, at den diskussion, man har om, hvorvidt de private investeringer skal gå forud for de offentlige investeringer eller de offentlige investeringer skal gå forud for de private investeringer, er noget fejlagtig. Efter min opfattelse bør disse investeringer gå hånd i hånd. Det har ikke megen mening at gennemføre øgede offentlige investeringer i uddannelsen f. eks., uden at der er private erhvervsvirksomheder, hvor de uddannede mennesker kan beskæftiges, men der er heller ikke megen mening i at tilrettelægge en økonomisk politik, der giver øgede private inve-

steringer, uden at der også er uddannet arbejdskraft at beskæftige i disse private virksomheder, som denne øgede private investeringsvirksomhed har skabt. Jeg tror derfor, at vi må se det på den måde, at det er et spørgsmål om både at øge private og øge offentlige investeringer. Det er ikke et enten-eller, men et spørgsmål om både-og.

Derfor vil jeg gerne som et led i den økonomiske politik, der har set dagens lys i de seneste dage og er kommet til udtryk i det finanslovsforslag, der nu foreligger, henstille til den høje regering, at man i fremtiden søger at tilrettelægge den økonomiske politik ud fra det grundsynspunkt, at man både fremmer de private investeringer og samfundsinvesteringerne, og at man søger at holde igen på både det private forbrug og på det offentlige forbrug; det skal ikke være som nu, at man spænder forbruget på begge områder til bristepunktet og dermed hæmmer investeringsvirksomheden på begge områder, men at man må søge at fremme investeringsvirksomheden både privat og offentligt og holde igen på forbruget. Jeg tror, det vil være en rigtig linje i den økonomiske politik fremover.

Selvfølgelig er det svært, sådan som finanslovsforslaget nu ser ud; og med de skatter og afgiftslove, der er vedtaget, er der også lagt byrder på befolkningen. Det er ikke byrder, nogen er glad for at lægge på befolkningen. Det er ikke noget, der gøres for at pine og plage befolkningen, men udelukkende fordi der, hvis det ikke gøres, senere vil blive lagt endnu større byrder på befolkningen, og så bliver det endnu sværere at føre en økonomisk politik, som der er hold i. Det drejer sig om at få ført en langsigtet økonomisk politik, som vel lægger byrder på befolkningen, men byrder, som hjælper, så det virkelig batter, så vi ikke gang på gang bliver stillet i den krisesituation, at vi bl. a. skal skære ned på nyttige offentlige udgifter.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne til indledning takke finansudvalget for den afgivne indstilling om finanslovsforslaget. Dernæst finder jeg det naturligt at gøre nogle bemærkninger om de 199 ændringsforslag uden for tillægsbetænkningen, som jeg har stillet. Det skal ikke